

ΟΜΙΛΟΣ ΣΚΡΑΜΠΛ (SCRABBLE) ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ

ΩΓΡΑΜΜΑΤΕΣ &
ΖΓΡΑΜΜΑΤΕΣ
ΛΕΞΕΙΣ
ΝΕΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ ΔΕΥΤΕΡΗΣ ΕΚΔΟΣΗΣ

Μετά από 15 χρόνια γεννήθηκε η ανάγκη για την δεύτερη έκδοση του Λεξικού «2γράμματες και 3γράμματες λέξεις Νέων Ελληνικών». Σε αυτό συντέλεσαν τρεις λόγοι: Πρώτον η συνεχής αναδίφηση στα λεξικά αναφοράς βοήθησε στην εύρεση νέων λέξεων και λεκτικών τύπων. Δεύτερον προστέθηκαν νέα λεξικά ως αποδεκτά βοηθήματα του Ελληνικού Αγωνιστικού Σκραμπλ, και ιδιαίτερος του Χρηστικού Λεξικού της Ακαδημίας Αθηνών και τρίτον βελτιώθηκε και εμπλουτίστηκε η επεξήγηση και τα κλιτικά παραδείγματα των ήδη υπάρχοντων λέξεων,

Στη 2^η Έκδοση συνέδραμε και ο Μπάμπης Τοπάλογλου, μέλος του Ομίλου Σκραμπλ Θεσσαλονίκης

ΠΡΟΛΟΓΟΣ ΠΡΩΤΗΣ ΕΚΔΟΣΗΣ

Είναι το ΤΡΑ λέξη της νεοελληνικής; Το ΕΔΕ; Το ΑΧΙ; Αιτία και αφορμή για τη σύνταξη του παρόντος μικρού λεξικού, στάθηκε το λεξικολογικό πνευματικό παιχνίδι SCRABBLE (Σκραμπλ) με την αγωνιστική μορφή του οποίου ασχολούμαστε, πρώτοι στην Ελλάδα, τα τελευταία έξι χρόνια. Αβίαστα προέκυψε η ανάγκη να συνταχθούν λίστες λέξεων που θα αντικαθιστούσαν μερικώς στην αναζήτηση στις γραμμές των λεξικών, όπως ακριβώς συμβαίνει και στις χώρες που το παιχνίδι είναι εξαιρετικά αναπτυγμένο. Η αρχή έγινε με τις μικρές λέξεις, τις διγράμματα και τριγράμματα που το παρόν περιλαμβάνει, οι οποίες προσφέρουν στον παίκτη, σημαντικές ευκαιρίες να αξιοποιήσει το ταμπλώ του παιχνιδιού και να αναπτύξει την τεχνική του.

Ακόμη, η παρούσα έκδοση δημιουργεί κοινή βάση αναφοράς των χρησιμότητας μικρών λέξεων για όλους όσους παίζουν αγωνιστικό Σκραμπλ, πράγμα πολύ σημαντικό για το παιχνίδι. Ανάλογη εργασία θα πρέπει να ολοκληρωθεί στο μέλλον για τις υπόλοιπες αποδεκτές λέξεις μήκους 4 έως 8 ή 9 γραμμάτων της νεοελληνικής, ώστε η βάση όλων των αποδεκτών λέξεων, δηλαδή κατ' ουσίαν ο σημαντικότερος κανόνας του παιχνιδιού, να είναι παντελώς κοινή.

Μετά από συνεχείς συμπληρώσεις, αναθεωρήσεις και διλήμματα στα οποία έπρεπε να παρθεί απόφαση που να γενικεύει τους όρους αποδοχής των λέξεων, καταλήξαμε σε 529 τριγράμματα και 103 διγράμματα λέξεις. Η εκμάθησή τους βέβαια θεωρείται αναγκαία για τον παίκτη του αγωνιστικού Σκραμπλ.

Σε κάθε δίλημμα δίδεται αρχικά ο τονισμός, μόνο αν δεν είναι προφανής από τη προτασόμενη κεφαλαιογράμματα γραφή. Στη συνέχεια καταγράφονται οι σημαντικότερες ερμηνείες των λημμάτων. Η έκδοση συμπληρώνεται με πίνακα συχνότητας εμφάνισης των γραμμάτων σε όλα τα λήμματα.

Υπεύθυνοι για τον κύριο όγκο της εργασίας ήταν ο υπογράφων και η Μαργαρίτα Ναζιροπούλου. Συνεργάστηκε η Σοφία Ρόπη. Τέλος, δε θα ήταν δυνατή η ολοκλήρωση της συλλογής δίχως, τα συνεχή παιχνίδια Σκραμπλ στον Ο.Σ.Κ. που επέσυραν δαιδαλώδεις αναδιφήσεις σε λεξικά

Χρήστος Τζήμας

Πρόεδρος Ομίλου Σκραμπλ Καστοριάς

Καστοριά Μάρτιος 2006

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

<i>Πρόλογος Δεύτερης Έκδοσης</i>	<i>1</i>
<i>Πρόλογος Πρώτης Έκδοσης</i>	<i>2</i>
<i>Περιεχόμενα</i>	<i>3</i>
<i>2 Γράμματα Λέξεις Νέας Ελληνικής</i>	<i>4</i>
<i>3 Γράμματα Λέξεις Νέας Ελληνικής</i>	<i>6</i>
<i>Συντμήσεις</i>	<i>32</i>
<i>Βιβλιογραφία</i>	<i>33</i>

2 ΓΡΑΜΜΑΤΕΣ ΛΕΞΕΙΣ ΝΕΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ (105)

ΑΕ	άε, επιφ., πήγαινε, βάδιζε, αντί άι
ΑΙ	άι, επιφώνημα θαυμασμού, οργής, προτροπής
ΑΜ	σύνδεσμος εναντιωματικός, αλλά, μήπως
ΑΝ	υποθετικός σύνδεσμος, δυνητικό μόριο
ΑΠ	επιφώνημα για ξαφνική κίνηση
ΑΡ	(το), μονάδα μέτρησης επιφανείας, άκλ.
ΑΣ	μόριο που δηλώνει συγκατάθεση, συναίνεση, προτροπή
ΑΤ	(το), το σύμβολο @ στα ηλεκτρονικά μηνύματα, άκλ.
ΑΦ	τ. πρόθ. από
ΑΧ	επιφ. πόνου, πάθους, απόλαυσης, κλπ.
ΒΑ	(η) βαβά, γιαγιά χωρίς γεν. και πληθυντικό
ΒΕ	δηλωτικό για το σχήμα V, άκλ.
ΓΑ	βυζαντινή νότα
ΓΕ	μόριο, πάντως, βέβαια, φράση «πολλού γε και δει»
ΓΗ	(η), ξηρά, χώμα, στεριά, πλανήτης
ΓΩ	προσ. αντωνυμία εγώ
ΔΑ	μόριο κατάφασης ή άρνησης
ΔΕ	1. αρνητικό μόριο δεν 2. σύνδ. αντιθετικός 3. τ. ρήμ. βλέπω, αντί ιδέ
ΔΗ	μόριο, ήδη, πλέον
ΔΙ	βυζαντινή νότα
ΔΩ	1. τ. ρήμ. βλέπω 2. εδώ
ΕΑ	έα, ναυτικό πρόσταγμα, αμόλα
ΕΙ	ει, 1. υποθ. σύνδεσμος εάν, φράση «ει δυνατόν»
ΕΚ	πρόθεση, από
ΕΜ	1. σύνδεσμος αντιθετικός, συμπληρωματικός 2. επιφώνημα
ΕΝ	1. πρόθεση 2. αριθμητικό
ΕΞ	1. τ. του εκ, βλ. λ. 2. αριθμητικό
ΕΠ	επιφώνημα που δηλώνει κίνηση, ξάφνιασμα, κλπ
ΕΣ	τ. πρόθ. εις, σε
ΕΥ	ευ, επίρρ., ορθώς, καλώς
ΕΩ	εώ, ιδιωμ. τ. του εγώ
ΖΑ	πληθ. του ζο (το), ζώο
ΖΗ	τ. ρήμ. ζω
ΖΟ	(το), ζώο
ΖΩ	1. είμαι, υπάρχω 2. βυζαντινή νότα 3. αντί ζο (το), βλ. λ.
ΗΝ	αρχ. στη φράση «εν αρχή ην»
ΗΣ	αναφ. αντων. , φράση «περί ης ο λόγος»
ΗΩ	ηώ, αιτ. του ηώς (η), αυγή, γλυκοχάραμα, χωρίς πληθυντικό
ΘΑ	μόριο που δηλώνει το μελλοντικό
ΘΕ	τ. ρήμ. θέλω, θε να
ΙΑ	ία, 1. πληθ. του ίο (το), μενεξές
ΙΕ	ιέ, κλητ. του ίος (ο)
ΙΝ	επίθ., στη μόδα, άκλ.
ΙΟ	1. ίο (το), μενεξές 2. ιό, αιτ. του ίος (ο), βλ. λ.
ΙΥ	ίυ, θαυμαστικό επιφώνημα
ΚΑ	ηχομιμητικό φωνής κότας
ΚΕ	βυζαντινή νότα
ΚΙ	αντί και, συμπληρωματικός σύνδεσμος

ΛΑ	μουσική νότα, άκλ.
ΜΑ	1. μόριο ομοτικό, εισαγωγικό όρκου, αντιθετικός σύνδεσμος
ΜΕ	1. συντετμημένος τ. του εμέ 2. πρόθεση
ΜΗ	αρνητικό ή αποφατικό μόριο
ΜΙ	το 12 ^ο γράμμα του αλφαβήτου, μ
ΜΥ	1. το γράμμα μ 2. γεν., αιτ., κλητ. του μυς (ο)
ΝΑ	1. τελικός σύνδεσμος 2. επίρρ. ιδού, λάβε, δεσ
ΝΕ	αποφατικός σύνδεσμος, με επανάληψη, ούτε...ούτε
ΝΗ	βυζαντινή νότα
ΝΙ	το 13 ^ο γράμμα του αλφαβήτου, ν
ΝΥ	το 13 ^ο γράμμα του αλφαβήτου, ν
ΞΙ	το 14 ^ο γράμμα του αλφαβήτου, ξ
ΞΥ	το 14 ^ο γράμμα του αλφαβήτου, ξ
ΞΩ	(-είς – εί...) αντί ξύ(ν)ω, μόνο στον ενεστώτα και παρατατικό
ΟΙ	1. οι, άρθρο 2. όι, επιφώνημα λύπης, πόνου
ΟΜ	(το), μονάδα μέτρησης αντίστασης, άκλ.
ΟΝ	1. (το), ύπαρξη 2. μετοχή του ειμί, ων, ούσα, ον
ΟΠ	επιφώνημα ξαφνιάσματος, ικανοποίησης, κίνησης, ωπ
ΟΣ	αναφορική αντων. ος, η, ον
ΟΥ	ου, 1.αρνητ. μόριο 2. σχετλιαστικό επιφώνημα 3. γεν. αντων. ος, «περί ου ο λόγος»
ΟΦ	επιφ. πόνου, φόβου, ανακούφισης, ωφ
ΟΧ	επιφ. ωχ
ΠΑ	1. βυζαντινή νότα 2. επιφώνημα (με επανάληψη)
ΠΙ	το 16 ^ο γράμμα του αλφαβήτου, π
ΠΟ	επιφώνημα, πω πω και πο πο
ΠΩ	1. τ. ρήμ. λέ(γ)ω
ΡΕ	επιφώνημα, βρε
ΡΟ	το 17 ^ο γράμμα του αλφαβήτου, ρ
ΡΩ	το 17 ^ο γράμμα του αλφαβήτου, ρ
ΣΑ	επίρρ., αντί σαν
ΣΕ	πρόθεση & τ. προσ. αντωνυμίας
ΣΙ	μουσική νότα, άκλ.
ΣΤ	επιφώνημα
ΣΥ	τ. προσ. αντωνυμίας εσύ
ΤΑ	άρθρο
ΤΕ	μόριο ως συμπληρωματικός σύνδεσμος
ΤΗ	άρθρο
ΤΙ	ερωτηματικό, άοριστη αντων.
ΤΟ	άρθρο ο, η, το
ΤΣ	επιφώνημα, τσου
ΤΩ	δοτ. άρθρου σε εκφράσεις, «δόξα τω Θεώ», κλπ.
ΦΑ	μουσική νότα, άκλ.
ΦΙ	το 21 ^ο γράμμα του αλφαβήτου, φ
ΧΑ	γελαστικό, ειρωνικό επιφώνημα
ΧΕ	επιφ. γελαστικό
ΧΙ	1. το 22 ^ο γράμμα του αλφαβήτου, χ 2. δηλωτικό σχήματος X 3. ηχομιμητικό γέλιου
ΧΜ	επιφ. απορίας, αμφιβολίας
ΨΕ	ψες, χθες
ΨΗ	(η), ψυχή
ΨΙ	το 23 ^ο γράμμα του αλφαβήτου, ψ
ΩΑ	1. ώα (η), περιθώριο, ούγια 2. ώά, πληθ. του ωό (το), βλ. λ.

- ΩΜ** (το), μονάδα μέτρησης αντίστασης, άκλ.
- ΩΝ** 1. μετοχή ενεστώτα του ειμί 2. γεν. πληθ. αντων. ος, έκφρ. «εκ των ων ουκ άνευ», κλπ.
- ΩΟ** ωό (το), αυγό
- ΩΠ** επιφώνημα, οπ
- ΩΣ** 1. ειδικός σύνδεσμος 2. επίρρ. ούτως, κατ' αυτόν τον τρόπο 3. αντί έως
- ΩΦ** επιφ. πόνου, φόβου, ανακούφισης, οφ
- ΩΧ** επιφώνημα απογοήτευσης, πόνου, οχ

A (69)

ΑΑΧ	αάχ, επιφώνημα αντί αχ
ΑΒΑ	αβά, αιτ. του αβάς (ο)
ΑΒΙ	άβι (το), κυνήγι, άκλ
ΑΓΑ	αγά, αιτ. & κλητ. του αγάς (ο)
ΑΓΕ	άγε, τ. ρήμ. άγω
ΑΓΗ	άγη, πληθ. του άγος (το), μίασμα, κατάρα
ΑΓΙ	άγι, μόριο παρακελευσματικό
ΑΓΩ	άγω, οδηγώ, διευθύνω, προσάγω
ΑΔΑ	αδά, μόριο συνώνυμο του μήπως
ΑΔΕ	1. άδε, τ. ρήμ. άδω
ΑΔΗ	άδη, γεν. & αιτ. του άδης (ο), σκότος, χωρίς πληθ.
ΑΔΙ	αδί, αδά βλ. λ.
ΑΔΩ	άδω, τραγουδώ, ψάλλω
ΑΕΙ	1.αεί, πάντοτε, συνεχώς 2. άει, μόριο, άι
ΑΖΑ	1. άζα (η), κονιορτός, ξηρασία, αιθάλη, στάχτη, χωρίς πληθ. 2. αζά αιτ. και κλητ. του αζάς (ο), αιρετός δημογέροντας, πληθ. οι αζάδες των αζάδων
ΑΗΡ	1. αήρ, (-έρος) αέρας, ομίχλη, σκότος, ατμόσφαιρα 2. εκκλησιαστικό κάλυμμα ιερού ποτηριού, χωρίς πληθ.
ΑΘΕ	αθέ, κλητ. του αθός (ο), το άνθος,
ΑΘΟ	αθό, αιτ. του αθός (ο), το άνθος
ΑΙΞ	αιξ, -γός (η), γίδα, κατσίκα
ΑΛΑ	1. αλά, επιφώνημα 2. αλά, αιτ. του αλς (ο) 3. αλά, αιτ. του αλς (η)
ΑΛΗ	αλή, επιφ. αλί
ΑΛΙ	αλί, επιφ. σχετλιαστικό
ΑΛΚ	διεθνές σύμβολο της πετρογραφίας, άκλ.
ΑΛΟ	αλό, τηλεφωνική απάντηση, «εμπρός!», άκλ.
ΑΛΣ	1. (ο), του αλός, τον άλα, το αλάτι. χωρίς πληθ. βλ.λ. 2 (η) της αλός, την άλα η θάλασσα, χωρίς πληθ. βλ.λ.
ΑΛΤ	στρατιωτικό, γυμναστικό παράγγελμα, επιφ. παρακίνησης
ΑΛΩ	άλω, γεν. & αιτ. του άλως (η), το αλώνι, το κυκλοτερές, χωρίς πληθ.
ΑΜΑ	1. άμα, συγχρόνως, ευθύς, όταν 2. αμά, όμως, αλλά
ΑΜΕ	1. άμε, πήγαινε 2. αμέ, μόριο εναντιωματικό
ΑΜΗ	αμή, μόριο αμέ
ΑΝΑ	ανά, πρόθεση
ΑΝΕ	ανέ, σύνδεσμος αν
ΑΝΙ	σύνδεσμος, έστω, κι αν
ΑΝΩ	άνω, επίρρ. επάνω
ΑΞΑ	άξα 1.επίρρ. κατά τρόπο άξιο 2. πληθ. ουδ. και θηλ. του άξος, -α, -ο, άξιος
ΑΞΕ	άξε, κλητ. αρσ.. του άξος, -α, -ο, αντί άξιος
ΑΞΟ	άξο, αιτ. αρσ. και ουδ. του άξος, -α, -ο, αντί άξιος
ΑΟΥ	άου, επιφ. πόνου ή λύπης
ΑΠΑ	1. απά, επιρρ. επί, επάνω 2. άπα, νηπιακή λέξη
ΑΠΕ	απέ, επίρρημα κατόπιν, ύστερα
ΑΠΟ	από, πρόθεση
ΑΠΩ	άπω, επίρρ. μακράν
ΑΡΑ	άρα, μόριο & σύνδεσμος
ΑΡΕ	1. αρέ, κλητ. του αρός (ο), ηρόλιθος . 2. άρε, τ. ρήμ. αίρω

ΑΡΗ	αρή, γεν. & αιτ. του αρής (ο), αρύς, μόνο στον ενικό
ΑΡΜ	στρατιωτικό παράγγελμα
ΑΡΟ	αρό, αιτ. του αρός (ο), ηρόλιθος
ΑΡΥ	αρύ, ουδ. επίθ. αρύς, αραιός
ΑΡΩ	άρω, τ. ρήμ. αίρω
ΑΣΕ	άσε 1. κλητ. του άσος (ο) 2. τ. ρήμ. αφήνω
ΑΣΟ	άσο, αιτ. του άσος (ο)
ΑΤΑ	ατά, πληθ. ουδ. αντων. ατός, -ή, -ό, εαυτός
ΑΤΗ	ατή, αυτοπαθητική αντων. ατός, -ή, -ό
ΑΤΙ	άτι (το), άλογο βαρβάτο, χωρίς γενική ενικού και πληθυντικού
ΑΤΟ	ατό, αυτοπαθητική αντων. ατός, -ή, -ό
ΑΦΕ	αφέ, γεν., αιτ. & κλητ. του αφές (ο), αντί αφέντης, πληθ. αφέντες και αφεντάδες
ΑΦΗ	αφή (η), επαφή, άγγιγμα, ψαύση, άναμμα
ΑΧΑ	αχά, 1. ιδού 2. τ. ρήμ. αχώ, -άω μόνο σε ενεστώτα και παρατατικό βλ. λ.
ΑΧΕ	αχέ, κλητ. του αχός (ο), ήχος συγκεχυμένος, θρήνος
ΑΧΗ	αχή (η), ήχος, θόρυβος
ΑΧΙ	άχι, επιφώνημα αντί αχ
ΑΧΟ	αχό, αιτ. του αχός (ο), ήχος συγκεχυμένος
ΑΧΩ	αχώ, -άω ηχώ, αχολογώ
ΑΨΑ	1. άψα (η), απάδα χωρ, πληθ, 2. απά, επιρρ., απιά, ταχέως, δρομαίως
ΑΨΕ	1. άψε, τ. ρήμ. άφτω, ανάφτω, φρ. «άψε σβήσε» 2. άψε, κλητ. εν. του απ(ι)ός.
ΑΨΗ	άψη, αντί άψα, βλ. λ. χωρ, πληθ
ΑΨΟ	αψό, ουδ. και αιτ. αρ. του απ(ι)ός, -ιά, -ό, ο απύς
ΑΨΥ	αψύ, ουδ. του απύς, -(ε)ιά, -ύ, δριμύς, οξύς
ΑΨΩ	άψω, τ. ρήμ. άφτω, (-εις, ει... παρατ, ήφτα, αόριστος ήψα), ανάφτω

B (21)

BAB	αντί γαβ βλ. λ., ηχομιμητικό
BAI	βάι, επιφ. σχετλιαστικό και θαυμασμού, πωπώ, αλίμονο
BAN	(το), είδος αυτοκινούμενου οχήματος, άκλ.
BAT	(το), μονάδα μέτρησης ισχύος, άκλ.
BAX	επιφ. σχετλιαστικό, συνήθως αχ βαχ
BΓΩ	τ. ρήμ. βγαίνω
BEH	βέη, γεν. & αιτ. εν. του βέης (ο), αρχηγός, μπέης, πληθ. βέηδες
BHΞ	-χός, (ο) (η), βήχας, φράση «απορία ψάλτου βηξ»
BIA	βία (η), σωματική δύναμη, ρώμη, αλκή, σπουδή, βιασύνη
BIE	βίε, κλητ. εν. του βίος (ο)
BIO	1. βιο (το), βιος 2. βίο, αιτ. εν. του βίος (ο)
BII	εξέχον, διάσημο πρόσωπο, άκλ., πληθ. και βιπς
BOA	1.βόα, γεν & αιτ. εν. του βόας (ο) 2. βοά, τ. ρημ. βοώ
BOH	βοή (η), ισχυρή κραυγή, φωνή, θόρυβος
BOΞ	μουσικός όρος, άκλ.
BOY	βου 1. βυζαντινή νότα 2. το γράμμα β
BOΩ	βοώ, -άω, βγάζω βοή, κραυγάζω
BPE	επιφ. θαυμαστικό, περιφρόνησης, οικειότητας
BPY	1. (το), βρύο, (-ύου, -ύα, -ύων)
BPΩ	τ. ρήμ. βρίσκω
BYA	βύα, γεν. & κλητ. εν. του βύας (ο), νυκτόβιο πτηνό, ο μπούφος

Γ (19)

- ΓΑΒ** ηχομιμητική λέξη για τη φωνή σκύλου, συνήθως επαναληπτικά
- ΓΑΡ** αιτιολογικός σύνδεσμος
- ΓΑΥ** γαυ, αντί γαβ βλ.λ.
- ΓΕΝ** (το), νομισματική μονάδα της Ιαπωνίας, άκλ.
- ΓΗΝ** αιτ. εν. του γη (η), φράση «γην και ύδωρ»
- ΓΗΣ** 1. γεν. εν. του γη (η) 2. γης (η), γη
- ΓΙΑ** σύνδεσμος και μόριο
- ΓΙΕ** γιε, κλητ. εν. του γιος (ο)
- ΓΙΝ** (το), η θηλυκή κοσμολογική αρχή στην κινεζική φιλοσοφία, γιν και γιαγκ, ακλ.
- ΓΙΟ** γιο, αιτ. εν. του γιος (ο)
- ΓΚΙ** (το), είδος φυτού, άκλ.
- ΓΚΥ** (το), είδος φυτού, άκλ.
- ΓΟΕ** γόε, κλητ. εν. του γόος (ο), κλαυθμός, οδυρμός, θρήνος
- ΓΟΗ** 1. γοή (η), γόος, θρήνος 2. γόη, γεν. & αιτ. του γόης (ο), ο γοητεύων
- ΓΟΟ** γόο, αιτ. του γόος (ο), κλαυθμός, οδυρμός, θρήνος
- ΓΟΥ** το γράμμα γ
- ΓΡΑ** (η), γριά, χωρίς γεν. πληθ.
- ΓΡΙ** ελάχιστα, ούτε τόσο δα
- ΓΡΥ** 1. ελάχιστα, ούτε τόσο δα 2. ηχομιμητική λέξη για τη φωνή του γουρουνιού

Δ (17)

ΔΕΗ	δέη, πληθ. του δέος (το).
ΔΕΙ	δει, 1. τ. ρημ. βλέπω 2. είναι ανάγκη, οφείλει
ΔΕΝ	μόριο αρνητικό
ΔΕΣ	τ. ρημ. βλέπω
ΔΗΩ	δηώ, (-οίς, -οί...) καταστρέφω, λεηλατώ
ΔΙΑ	διά, πρόθεση
ΔΙΟ	διό, αντί δι ο, ένεκα τούτου, δια τούτο
ΔΙΣ	επίρρ., δύο φορές
ΔΙΩ	διώ, (να διώ, είς,-εί...) αντί ιδώ, τ. ρήμ. βλέπω
ΔΟΝ	(ο), ισπανικός και ιταλικός τιμητικός τίτλος, άκλ.
ΔΟΥ	δου, το γράμμα δ
ΔΡΑ	τ. ρήμ. δράω, -ω βλ. λ.
ΔΡΥ	αιτ (και δρυν) και κλητ. εν. του δρυς (η) (πληθ. δρύ-ες -ών), είδος φυλλοβόλου δέντρου, η βελανιδιά
ΔΡΩ	δρω, -άω ενεργώ, εκτελώ
ΔΥΕ	δύε, τ. ρήμ. δύω βλ. λ.
ΔΥΟ	δύο & δυο, αριθμητικό
ΔΥΩ	δύω, βυθίζω, εισχωρώ, μπαίνω

E (38)

ΕΑΝ	εάν, υποθετικός σύνδεσμος
ΕΑΡ	έαρ, -ος (το), άνοιξη, χωρίς πληθ.
ΕΓΩ	εγώ, προσωπική αντωνυμία
ΕΔΑ	εδά, επίρρ. τοπικό, ενταύθα, σ' αυτόν τον τόπο
ΕΔΕ	εδέ & έδε, επιφ. θαυμαστικό, ιδέ, δες, κοίτα
ΕΔΩ	εδώ, επίρρ. τοπικό, ενταύθα
ΕΘΗ	έθη, πληθ. του έθους (το), συνηθισμένη πράξη
ΕΙΣ	εις, 1. σε, πρόθεση 2. αριθμητικό, ένας
ΕΛΑ	έλα, τ. ρήμ. έρχομαι
ΕΛΗ	έλη, πληθ. του έλος (το)
ΕΛΟ	έλο, (το), σύστημα αξιολόγησης την δυναμικότητας των παικτών στο σκάκι, ακλ.
ΕΜΕ	εμέ, τ. αιτ. προσ. αντων. εγώ
ΕΜΟ	έμο, (το), είδος πανκ μουσικής, ακλ. βλ ίμο
ΕΜΩ	εμώ, (-εις, -εί...) παρατ. εμούσα άορ, έμεσα, ξερνών, υβρίζω, διασύρω
ΕΝΑ	ένα, αριθμητικό
ΕΝΕ	ένε, τ. του είναι
ΕΝΙ	ένι, τ. του είναι
ΕΝΩ	ενώ, χρονικός σύνδεσμος
ΕΞΑ	εξά (η), εξουσία, δύναμη, χωρίς πληθ.
ΕΞΕ	έξε, τ. του αριθμητικού έξι
ΕΞΗ	έξη, 1. τ. αριθμητικού έξι 2. έξη (η), συνήθεια (της έξι-ης και -έως, οι έξι-εις των -έων)
ΕΞΙ	έξι, αριθμητικό
ΕΞΩ	έξω, τοπικό επίρρημα
ΕΠΑ	επά, επίρρ., ενταύθα, εδών, επί, επάνω
ΕΠΗ	έπη, πληθ. του έπος (το)
ΕΠΙ	επί, 1. πρόθεση 2. το σημείο πολλαπλασιασμού
ΕΣΕ	εσέ, τ. προσ. αντων.
ΕΣΟ	έσο, 1. τ. ρήμ. ειμί
ΕΣΥ	εσύ, προσωπική αντων.
ΕΣΩ	έσω, επίρρ. εντός, μέσα
ΕΤΗ	έτη, πληθ. του έτος (το)
ΕΤΙ	έτι, επίρρ. ακόμη
ΕΦΑ	έφα, τ. ρήμ. φημί, φράση «αυτός έφα», αυτός είπε
ΕΦΕ	1. εφέ, εντυπωσιακό σκηνοθετικό στοιχείο κυρίως τον κινηματογράφο, άκλ. 2. εφέ, γεν., αιτ. & κλητ. του εφές (ο), αφέντης, πληθ. εφέντες κ. εφεντάδες
ΕΦΗ	έφη, τ. ρήμ. φημί, έκφραση «τάδε έφη»
ΕΧΕ	έχε, τ. ρήμ. έχω
ΕΧΩ	έχω, κατέχω, είμαι κύριος, κρατώ, κατανοώ
ΕΩΣ	έως, χρονικός σύνδεσμος, αναφ. μόριο

Z (20)

ZAE	ζάε, τ. ρήμ. ζάω
ZAK	επίρρ., φράση «ζικ ζακ», πορεία με γωνίες
ZAN	τ. ρήμ. ζάω βλ. λ.
ZΑΣ	τ. ρήμ. ζάω βλ. λ.
ZΑΩ	ζάω, ζω
ZEA	1. ζέα, (και ζεία) (η) είδος σιταριού 2. ζέα, πληθ. του ζέο (το), εκκλησιαστικό σκεύος
ZEE	ζέε, τ. ρήμ ζέω βλ. λ.
ZEI	ζει, τ. ρήμ. ζω
ZEN	(το), μορφή του Βουδισμού, άκλ.
ZEO	ζέο, (το) εκκλησιαστικό σκεύος
ZΕΩ	ζέω, βράζω
ZHN	τ. ρήμ. ζω, φράση «ευ ζην»
ZHΣ	τ. ρήμ ζω
ZIK	επίρρ., φράση «ζικ ζακ», πορεία με γωνίες
ZIH	(το), συσκευή αποθήκευσης H/Y, άκλ.
ZOY	ζου, 1. γεν. του ζο (το), ζώο 2. το γράμμα ζ
ZΩΑ	ζώα, πληθ. του ζώο (το)
ZΩΗ	ζωή (η), ο βίος
ZΩΝ	γεν. πληθ. του ζο (το), ζώο
ZΩΟ	ζώο (το), έμβιο ον, κτήνος

Η (19)

ΗΒΗ	ήβη (η), νεότητα, εφηβική ηλικία
ΗΓΑ	ήγα, τ. ρήμ. άγω
ΗΓΕ	ήγε, τ. ρήμ. άγω
ΗΔΗ	ήδη, έως τώρα, πλέον
ΗΔΥ	ηδύ, ουδ. του ηδύς, -εία, -ύ, γλυκύ
ΗΘΑ	ήθα, τ. ρήμ. θέλω, ήθελα, ήθα να
ΗΘΕ	ήθε, τ. ρήμ. θέλω, ήθελε, ήθε να
ΗΘΗ	1. ήθη, πληθ. του ήθος (το)
ΗΛΕ	ήλε, κλητ. του ήλος (ο), καρφί
ΗΛΟ	ήλο, αιτ. του ήλος (ο), καρφί
ΗΡΑ	ήρα, 1. τ. ρήμ. αίρω 2. το φυτό νήρα 3. (η), ζιζάνιο των σιτηρών
ΗΡΕ	ήρε, τ. ρήμ. αίρω
ΗΤΑ	ήτα, το γράμμα η
ΗΧΕ	ήχε, κλητ. του ήχος (ο)
ΗΧΟ	ήχο, αιτ. του ήχος (ο)
ΗΧΩ	1. ηχώ (-είς -εί...), παράγω ήχο 2. ηχώ (η), αντίλαλος, χωρίς πληθ.
ΗΨΑ	ήψα, τ. ρήμ. άφτω, ανάφτω
ΗΨΕ	ήψε, τ. ρήμ. άφτω, ανάφτω
ΗΩΣ	ηώς (η), η αυγή, το χάραμα, χωρίς πληθ.

Θ (13)

- ΘΕΑ** 1. θεά (η), όψη, κοίταγμα 2. θεά (η)
ΘΕΕ θεέ, κλ. του θεός
ΘΕΝ τ. ρήμ. θέλω
ΘΕΟ θεό, αιτ. του θεός (ο)
ΘΕΣ τ. ρήμ. θέλω
ΘΙΕ θιε, κλητ. του θιός (ο), τ. του θεός, χωρίς πληθ.
ΘΙΟ θιο, αιτ. του θιός (ο), τ. του θεός, χωρίς πληθ.
ΘΟΥ θου, το γράμμα θ
ΘΡΕ κλητ. του θρος (ο), το θρόισμα
ΘΡΟ αιτ. του θρος (ο), πληθ. οι θρ-οί των -ών το θρόισμα
ΘΥΩ θύω,(δίχως άλλους τύπους), θυσιάζω, σφάζω ρήμα που απαντά μόνο σε σύνθετα και παράγωγα
ΘΩΑ αιτ. του θως (ο), βλ. λ.
ΘΩΣ -ός (ο), το τσακάλι

I (21)

ΙΒΑ	ίβα (η), το φυτό αστεροκέφαλος ο κρητικός
ΙΔΕ	ιδέ, τ. ρήμ. βλέπω
ΙΔΙ	ιδί (το), η όψη
ΙΔΩ	ιδώ, τ. ρήμ. βλέπω
ΙΛΗ	ίλη (η), ομάδα ανθρώπων, ιππέων
ΙΛΥ	ίλυ, αιτ. του ιλύς (και ιλύν), -ύος (η), λάσπη χωρίς πληθ.
ΙΜΟ	ίμο, (το), είδος πανκ μουσικής, ακλ. βλ έμο
ΙΝΑ	ίνα 1. (η) κλωστή 2. επίρρ. & σύνδεσμος τελικός, όπως, δια να
ΙΞΕ	ιξέ, κλητ. του ιξός (ο) φυτό, κολλώδης ουσία
ΙΞΟ	ιξό, αιτ. εν. του ιξός (ο), φυτό, κολλώδης ουσία
ΙΟΙ	ιοί, πληθ. του ιός (ο)
ΙΟΝ	1. ίον (το), ο μενεξές, το κρίνο 2. ιόν (το), φορτισμένο άτομο ή μόριο
ΙΟΣ	ιός (ο), μικρόβιο, βέλος, δηλητήριο
ΙΟΥ	1. ιού, γεν του ιός (ο) 2. ίου, γεν. του ίον (το)
ΙΣΑ	ίσα, 1. πληθ. ουδ. του ίσος, -η, -ο 2. επίρρημα
ΙΣΕ	ίσε, κλητ. του ίσος (ο)
ΙΣΗ	ίση, θηλ. του ίσος, -η, -ο
ΙΣΟ	ίσο, 1. ουδ. του ίσος, -η, -ο 2. επαναλαμβανόμενος μουσικός φθόγγος
ΙΤΕ	ίτε τ. ρήμ. έρχομαι
ΙΧΙ	ίχι, επιφώνημα για ωραία οσμή
ΙΩΝ	1. ίων, γεν. πληθ. του ίον, ίο (το) 2. ιών, γεν. πληθ. του ιός (ο)

K (17)

- ΚΑΗ** κάη, αιτ. του κάης (ο) ,δειλός, πληθ. καήδες
- ΚΑΙ** και, σύνδεσμος συμπλεκτικός, προσθετικός, εμφαντικός, διαζευκτικός, κλπ.
- ΚΑΝ** 1. τουλάχιστον, καθόλου 2. διαζευκτικός σύνδεσμος
- ΚΑΣ** επιρρ. τοις μετρητοίς
- ΚΑΤ** (το), η αποκοπή δεδομένων στον ηλεκτρονικό υπολογιστή, ακλ.
- ΚΑΩ** καώ, τ. ρήμ. καίγομαι
- ΚΕΙ** κει, τύπος του κείθε, εκεί
- ΚΕΚ** (το), αντί κέικ, γλύκισμα, άκλ.
- ΚΙΠ** (το), νομισματική μονάδα του Λάος, άκλ.
- ΚΙΤ** 1. πάτσι, ίσα-ίσα, άκλ. 2. εργαλειοθήκη για συγκεκριμένη εργασία, ακλ.
- ΚΙΧ** ηχομιμητική λέξη, τσιμουδιά, ο παραμικρός ήχος
- ΚΝΑ** (το), ερυθρόξανθη βαφή τριχών, άκλ.
- ΚΟΚ** (το), 1. είδος γαιάνθρακα, άκλ. 2. είδος γλυκίσματος, άκλ.
- ΚΟΥ** κου, το γράμμα κ
- ΚΡΑ** ηχομιμητική λέξη φωνής πτηνού
- ΚΥΡ** συγκεκριμένος. τ. του «κύριος»
- ΚΩΚ** (το), κοκ, βλ. λ.

Λ (16)

- ΛΑΕ** λαέ, κλητ. του λαός (ο) σύνολο ατόμων, πληθυσμός, πλήθος
ΛΑΚ (η), καλλυντικό για τα μαλλιά, άκλ.
ΛΑΞ επίρρ. με το πόδι, τη φτέρνα, «πτυξ λαξ» με κλωτσιές και γροθιές
ΛΑΟ λαό, αιτ. του λαός (ο)
ΛΑΤ (το), νομισματική μονάδα Λετονίας, άκλ
ΛΕΒ (το), νομισματική μονάδα Βουλγαρίας, άκλ
ΛΕΙ λεί (το), νομισματική μονάδα Ρουμανίας, άκλ.
ΛΕΚ (το), νομισματική μονάδα Αλβανίας, άκλ.
ΛΕΝ τ. ρήμ. λέω
ΛΕΣ τ. ρήμ. λέω
ΛΕΩ λέω, λέγω
ΛΙΑ λια, φυτό, κληματίδα η λευκάμπελος
ΛΙΨ (ο), -βος, ζεστός, υγρός νότιος άνεμος, λίβας
ΛΟΥ λου, το γράμμα λ
ΛΥΕ λύε, τ. ρήμ. λύω
ΛΥΩ λύω, λύνω, ανοίγω, χαλαρώνω, απαλλάσσω, βρίσκω το ζητούμενο

M (27)

- ΜΑΙ** μάι (το), (-γιου, -για, -γιών) το φυτό δαφνοκέρασος.
- ΜΑΜ** νηπιακή λέξη για το φαΐ
- ΜΑΣ** τ. προσωπικής αντωνυμίας
- ΜΑΤ** 1. (το), σκακιστικός όρος, άκλ. 2. το θαμπό, αυτό που δεν γυαλίζει, άκλ.
- ΜΑΧ** (το), μονάδα μέτρησης του ήχου, ακλ.
- ΜΕΑ** μέα, τα δικά μου, έκφραση «τα σέα (μου, σου,του), τα μέα (μου, σου, του)»
- ΜΕΘ** (η), αργκό για την ναρκωτική ουσία μεθαμφεταμίνη, ακλ.
- ΜΕΝ** βεβαιωτικό μόριο, αντιθ. σύνδεσμος
- ΜΕΣ** μέσα
- ΜΗΝ** απαγορευτικό, αποτρεπτικό μόριο
- ΜΙΑ** 1. μία, μια, αριθμητικό 2.μια, παρατακτικός, αντιθετικός σύνδεσμος
- ΜΙΚ** φράση χικ μικ, «δεν έχει χικ μικ», όχι αντιρρήσεις
- ΜΙΣ** (η), νικήτρια σε καλλιστεία, άκλ.
- ΜΝΑ** μέτρο βάρους και νομισματική μονάδα της Αρχαίας Ελλάδας
- ΜΟΒ** μενεξεδί χρώμα, άκλ.
- ΜΟΙ** μοί, τ. προσωπικής αντωνυμίας εγώ
- ΜΟΛ** (το), ποσότητα μάζας, χημικός όρος, άκλ.
- ΜΟΥ** μου, 1. το γράμμα μ 2. ηχομιμητικό της φωνής της αγελάδας
- ΜΟΥΨ** ράτσα σκύλου, άκλ.
- ΜΠΑ** επιφώνημα για απορία, έκπληξη
- ΜΠΕ** ηχομιμητικό της φωνής του πρόβατου
- ΜΠΩ** τ. ρήμ. μπαίνω
- ΜΥΝ** φράση «ώδινεν όρος και έτεκε μυν»
- ΜΥΣ** (ο), 1. ινώδες όργανο 2. ποντίκι
- ΜΥΩ** μυώ, κάνω οπαδό οργάνωσης
- ΜΩΒ** μοβ, βλ. λ.
- ΜΩΨ** μοψ, βλ. λ.

N (19)

ΝΑΕ	ναέ, κλητ. του ναός (ο)
ΝΑΙ	ναι, βεβαιωτικό μόριο
ΝΑΟ	ναό, αιτ. εν. του ναός (ο)
ΝΑΥ	νάυ, κλ. του ναυς (η) (της νεώς, την ναυν, οι νήες των νεών), το πλοίο
ΝΕΑ	νέα, θηλ. & πληθ. ουδ. του νέος, -α, -ο
ΝΕΕ	νέε, κλητ. εν. αρσ. του νέος, -α, -ο
ΝΕΙ	νεί (το), αυλός της περσικής & αραβικής μουσικής, άκλ.
ΝΕΟ	νέο, ουδ. του νέος, -α, -ο
ΝΕΣ	(ο), (το) νεσκαφέ, είδος καφέ, άκλ.
ΝΙΑ	νια, νέα
ΝΙΕ	νιε, κλητ. του νιος, νέος
ΝΙΟ	αιτ. του νιος (ο), νέος
ΝΟΥ	νου 1. το γράμμα ν 2. αιτ. του νους (ο)
ΝΟΩ	νοώ, αντιλαμβάνομαι
ΝΤΑ	παιδική λέξη για το ξύλο
ΝΤΕ	μόριο που χρησιμοποιείται επιφωνηματικά.
ΝΤΟ	μουσική νότα
ΝΥΝ	επίρρ. τώρα
ΝΥΞ	-κτός (η), νύκτα

Ξ (5)

ΞΕΕ	ξέε, τ. ρήμ. ξέω, βλ. λ.
ΞΕΙ	ξει, το γράμμα ξ
ΞΕΩ	ξέω, ξύνω. γυαλίζω, σκαλίζω,
ΞΟΥ	ξου 1. το γράμμα ξ 2. επιφώνημα
ΞΥΩ	ξύω, ξέω, λαξεύω, τρίβω, λειαίνω

Ο (45)

ΟΔΕ	οδέ, κλ. εν. του οδός (η)
ΟΔΟ	οδό, αιτ. εν. του οδός (η)
ΟΔΩ	οδώ, φράση «εν μέση οδώ»
ΟΖΑ	1. όζα (η), το βερνίκι νυχιών 2. οζά (τα), πληθ. του οζό (το), ζώα
ΟΖΕ	όζε 1. κλητ. εν. του όζος (ο), κλωνάρι, βλαστός, μάτι φυτού 2. τ. ρήμ. όζω, αποπνέω οσμή
ΟΖΟ	οζό (το), ζώο 2. όζο αιτ. εν. του όζος (ο), κλωνάρι, βλαστός, μάτι φυτού
ΟΖΩ	1. όζω, (-εις, -ει...) αποπνέω οσμή μόνο στον ενεστώτα 2. οζώ (το), τ. του οζό (το), βλ. λ.
ΟΘΕ	όθε, επίρρημα, εκεί όπου, απ' όπου
ΟΘΙ	όθι, όθε, βλ. λ.
ΟΙΑ	οία, θηλ. αναφορική αντων.
ΟΚΑ	οκά (η), μέτρο βάρους
ΟΛΑ	όλα, πληθ. ουδ. του όλος, -η, -ο, ολόκληρος, ακέραιος
ΟΛΕ	ολέ & όλε, επιφώνημα ενθουσιασμού
ΟΛΗ	όλη, θηλ. του όλος, -η, -ο, ολόκληρος, ακέραιος
ΟΛΟ	όλο, ουδ. του όλος, -η, -ο, ολόκληρος, ακέραιος
ΟΛΩ	έκφραση «εν όλω», ολικά
ΟΝΕ	όνε, κλητ. του όνος (ο)
ΟΝΟ	όνο, αιτ. εν. του όνος (ο)
ΟΞΕ	οξέ, κλητ. του οξός (ο), αντί ιξός (ο), φυτό, κολλώδης ουσία
ΟΞΟ	οξό, αιτ. του οξός (ο), αντί ιξός (ο), φυτό, κολλώδης ουσία
ΟΞΥ	οξύ, 1. ουδ. του οξύς, -εία, -ύ 2. οξύ (το)
ΟΞΩ	όξω, αντί έξω
ΟΠΑ	όπα, επιφώνημα
ΟΠΕ	οπέ, κλητ. του οπός (ο), γαλακτώδες υγρό από φυτό ή καρπό
ΟΠΗ	οπή (η), τρύπα
ΟΠΟ	οπό, αιτ. του οπός (ο), γαλακτώδες υγρό από φυτό ή καρπό
ΟΡΑ	όρα, τ. ρήμ ορώ, κοιτάζω, βλέπω
ΟΡΕ	1. ορέ, κλητ. του ορός (ο) 2. όρε, κλητ. του όρος (ο)
ΟΡΗ	όρη, πληθ. του όρος (το)
ΟΡΟ	1. ορό, αιτ. εν. του ορός (ο) 2. όρο, αιτ. εν. του όρος (ο)
ΟΡΩ	ορώ, (-ας, ά..) μόνο στο ενεστώτα και παρατατικό, βλέπω, κοιτάζω
ΟΣΑ	όσα, πληθ. ουδ. αντωνυμίας όσος, -η, -ον
ΟΣΗ	όση, θηλ. αντωνυμίας όσος, -η, -ον
ΟΣΟ	όσο, ουδ. αντων. όσος, -η, -ο
ΟΤΕ	οτέ, επίρρ., όταν, κάποτε
ΟΤΙ	ότι, αναφορικό, σύνδεσμος αιτιολογικός, πλαγίου λόγου, κ.α.
ΟΥΑ	ουά, επιφ. θαυμασμού, έκπληξης
ΟΥΚ	αρνητικό, ου
ΟΥΣ	ους (το), αυτί
ΟΥΤ	φθογγόσημο, ντο, άκλ.
ΟΥΦ	επιφ. δυσαρέσκειας ή ανακούφισης
ΟΥΧ	αντί ουκ, φράση «ουχ ήττον»
ΟΦΙ	όφι, κλητ. εν. του όφης (ο), φίδι
ΟΧΙ	όχι, αρνητικό
ΟΨΗ	όψη (η), μορφή, εμφάνιση

Π (29)

ΠΑΕ	πάε, τ. ρήμ. πάω
ΠΑΛ	άτονο χρώμα, άκλ.
ΠΑΝ	1. ουδ. επιθ. πας, -άσα, -αν 2. τ. ρήμ. πάω, πάνε
ΠΑΣ	1. αρσ. επιθ. πας, -άσα, -αν 2. τ. ρήμ. πάω
ΠΑΤ	(το), αναγκαστική ισοπαλία, σκακιστικός όρος, άκλ.
ΠΑΦ	ηχομ., παφ πουφ για το κάπνισμα
ΠΑΩ	πάω, πηγαίνω
ΠΓΙ	(το), πιτό, άκλ.
ΠΕΗ	πέη, πληθ. του πέος (το), το ανδρικό γεννητικό όργανο
ΠΕΙ	πει 1. το γράμμα π 2. τ. ρήμ. του λέ(γ)ω
ΠΕΣ	τ. ρήμ. λέ(γ)ω
ΠΙΑ	πια, επίρρ. όχι άλλο, επί τέλους
ΠΙΕ	πιε, τ. προστακτικής ρήμ. Πίνω, β' πληθ. πιέτε
ΠΙΚ	(το), το αποκορύφωμα. το ζενίθ, άκλ.
ΠΙΝ	(το), ο αριθμός προσωπικής αναγνώρισης που χρησιμοποιείται ως κωδικός σε τραπεζικές συναλλαγές και κινητά τηλέφωνα, άκλ.
ΠΙΟ	πιο, επίρρημα, πλέον
ΠΙΦ	επιφώνημα αντί πουφ
ΠΙΩ	πιω, τ. ρήμ. πίνω
ΠΛΩ	δοτ. εν. του πλους (ο), φράση «εν πλω»
ΠΟΑ	πόα (η), χαμηλό φυτό
ΠΟΠ	είδος μουσικής, καλλιτεχνικής τάσης, άκλ.
ΠΟΤ	(το), σύνολο πονταρισμένων χρημάτων σε παιχνίδι, άκλ.
ΠΟΥ	που, 1. ερωτημ. επίρρημα 2. αναφορικό 3. το γράμμα π
ΠΡΟ	πρόθεση
ΠΥΑ	πύα, πληθ. του πύο, πύον (το)
ΠΥΞ	επίρρ., δια της πυγμής, φράση «πυξ λαξ»
ΠΥΟ	πύο (το), πύον
ΠΥΡ	(το), φωτιά
ΠΩΣ	σύνδεσμος και επίρρημα ερώτησης, απορίας, αναφοράς, κ.α.

P (20)

PAM	(η), μνήμη του ηλεκτρονικού υπολογιστή τυχαίας προσπέλασης, ακλ.
PAΠ	(το) (η), είδος μουσικής, άκλ.
PAΣ	αρχηγός, αφρικανός φύλαρχος, άκλ.
PAΦ	χρώμα, απόχρωση του γαλάζιου
PEE	ρέε, τ. ρήμ. ρέω, τρέχω, κυλώ, χύνομαι
PEI	ρει, τ. ρήμ. ρέω, φράση «τα πάντα ρει»
PEM	φάση ονείρων του ύπνου, άκλ.
PEN	(το), σκακιστικός όρος, απειλή της βασίλισσας, άκλ.
PEO	ρέο (το), στρατιωτικό φορητό, άκλ.
PEΩ	ρέω, τρέχω, κυλώ, χύνομαι
PΗA	ρήα, πληθ. του ρήον (το), είδος φυτού αλλιώς ρεβέντι ή ραβέντι
PIΣ	-νός (η), μύτη, ρουθούνια
PIΦ	(το), σύντομη επαναλαμβανόμενη φράση συνήθως στη μουσική, ακλ.
POZ	χρώμα τριανταφυλλί, άκλ.
POH	ροή (η), ρεύμα, σταλαγμός, τροπή, κίνηση
POI	ροϊ (το), (-γιου, -για.γιών), δοχείο για λάδι
POK	(το), είδος μουσικής, άκλ.
POM	(η), μνήμη του ηλεκτρονικού υπολογιστή μόνο για ανάγνωση, ακλ.
POΞ	(το), είδος γλυκίσματος, άκλ.
POY	ρου, 1. γεν. και αιτ. του ρους (ο), ρεύμα, ροπή, φορά 2. το γράμμα ρ

Σ (36)

ΣΑΖ	(το), αλλιώς το σάζι, μουσικό έγχορδο όργανο λαϊκής μουσικής, άκλ.
ΣΑΙ	σάι (το), (-γιου, -για.γιών), σάγι, τμήμα καλλιεργημένου στρέμματος
ΣΑΝ	1. μόριο καθώς, όπως 2. σύνδεσμος όταν, ευθύς, επειδή, αφού
ΣΑΞ	γαλαζοπράσινο χρώμα, άκλ.
ΣΑΣ	τ. προσ. αντωνυμίας
ΣΑΧ	σκακιστικός όρος, απειλή του βασιλιά, άκλ.
ΣΒΩ	αντί σβήνω
ΣΕΑ	σέα, τα δικά μου, έκφραση «τα σέα (μου, σου,του), τα μέα (μου, σου, του)»
ΣΕΞ	(το), γενετήσια πράξη, άκλ.
ΣΕΡ	(ο), αγγλικός τιμητικός τίτλος, άκλ.
ΣΕΤ	(το), σύνολο ομοειδών πραγμάτων, άκλ.
ΣΕΦ	(ο), αρχηγός, αρχιμάγειρας, άκλ.
ΣΗΣ	(ο), σκώρος
ΣΙΑ	σία, ναυτικό παράγγελμα
ΣΙΚ	κομπός, γοητευτικός, άκλ.
ΣΙΧ	ο πιστός του σιχισμού, άκλ.
ΣΚΑ	τ. ρήμ. σκάω
ΣΚΙ	(το), χιονοδρομία, θαλασσοδρομία ,άκλ.
ΣΚΩ	αντί σκάζω
ΣΟΙ	σόι (το), (-γιου, -για, -γιών) γένος, καταγωγή, ράτσα
ΣΟΚ	(το), καταπληξία, κλονισμός, άκλ.
ΣΟΛ	μουσική νότα
ΣΟΜ	(το), νομισματική μονάδα της Κιργιζίας και του Ουζμπεκιστάν, άκλ
ΣΟΣ	(η), σάλτσα, σως, άκλ.
ΣΟΥ	σου, 1. γεν. της προσ. αντων. συ και της κτητ. αντων. 2. το γράμμα σ
ΣΠΑ	περιποίηση σώματος σε ιαματικά νερά, άκλ.
ΣΠΩ	-άω, σπάζω, τραβώ
ΣΤΑ	εμπρόθετο άρθρο σε + τα
ΣΤΗ	εμπρόθετο άρθρο σε + τη
ΣΤΟ	εμπρόθετο άρθρο, σε + το
ΣΥΝ	1. πρόθεση ομού, συγχρόνως, μαζί, δηλώνει σύμπραξη, συμφωνία, κλπ. 2. σύμβολο πρόσθεσης
ΣΥΣ	(ο), χοίρος, γουρούνι
ΣΩΑ	σάα, πληθ. ουδ. & θηλ. του σώος, -α, -ο
ΣΩΕ	σάε, κλητ. αρσ. του σώος, -α, -ο
ΣΩΟ	σάο, ουδ. του σώος, -α, -ο
ΣΩΣ	(η), σάλτσα, άκλ.

T (30)

ΤΑΗ	ταή (η), μερίδα ζωοτροφής
ΤΑΚ	ηχομιμητικό των κτύπων ρολογιού (τικ τακ)
ΤΑΜ	ηχομιμητικό των κτύπων ταμπούρλου (ταμ ταμ)
ΤΑΝ	τ. άρθρου την, φράση «ή ταν ή επί τας»
ΤΑΟ	τάο (το), η αρχή και το τέλος των πραγμάτων (ανατολ. φιλοσοφία), άκλ.
ΤΑΡ	(το), παραδοσιακό ιρανικό μουσικό όργανο, άκλ.
ΤΑΣ	τ. άρθρου, φράση «ή ταν ή επί τας»
ΤΑΥ	ταυ, το γράμμα τ
ΤΑΩ	τάω και ταώ, τ. γεν. του ταώς (ο), παγώνι
ΤΕΣ	τ. του τις, αντωνυμία & άρθρο
ΤΖΑ	παιδικό επιφώνημα παιχνιδιού, βλ. τσα 2. τ. ρήματος τζάω
ΤΗΚ	(το), τροπικό δέντρο, ξύλο, τικ
ΤΗΝ	άρθρο
ΤΗΣ	άρθρο
ΤΙΚ	1. ηχομιμητικό των κτύπων ρολογιού (τικ τακ) 2. τροπικό δέντρο, ξύλο
ΤΙΜ	(το), ομάδα εργασίας, άκλ.
ΤΙΠ	(το), φιλοδώρημα, άκλ πληθ. και τιπς
ΤΙΣ	αόριστη και ερωτηματική αντωνυμία, άρθρο
ΤΟΙ	τόι (το), (-γιου, -για, -γιών) είδος πουλιού
ΤΟΛ	(το), μεταλλικό ημικυλινδρικό υπόστεγο, άκλ.
ΤΟΝ	τύπος προσ. αντωνυμίας, άρθρο
ΤΟΠ	ναυτικό επιφώνημα
ΤΟΡ	μονάδα μέτρησης πίεσης, άκλ.
ΤΟΣ	αδύνατος τύπος προσ. αντωνυμίας αυτός
ΤΟΥ	του, 1. τύπος προσ. αντωνυμίας, άρθρο 2. το γράμμα τ
ΤΡΑ	η χρυσή κλωστή, άκλ.
ΤΣΑ	παιδικό επιφώνημα παιχνιδιού, βλ. τζα
ΤΣΗ	ιδιωμ. τ. γεν. άρθρου ο, η, το
ΤΣΙ	ιδιωμ. τ. αιτ. άρθρου ο, η, το
ΤΩΝ	άρθρο

Υ (11)

- ΥΒΑ** υβά, πληθ. ουδ. του υβός, -ή-, -ό, καμπούρης
ΥΒΕ ύβε, κλητ. εν. του ύβος (ο), -ή-, -ό, καμπούρης. 2. ύβο, αιτ. εν. του ύβος (ο), η καμπούρα
ΥΒΗ υβή, θηλ. του υβός, -ή-, -ό, καμπούρης
ΥΒΟ 1. υβό, αιτ. αρσ. του υβός, -ή-, -ό, καμπούρης 2. ύβο, αιτ. εν. του ύβος (ο), η καμπούρα
ΥΙΕ υιέ, κλητ. εν. του υιός (ο)
ΥΙΟ υιό, αιτ. εν. του υιός (ο)
ΥΛΗ ύλη (η), ουσία, τόπος θαμνώδης, κομμένο ξύλο
ΥΝΙ υνί (το), εργαλείο οργώματος
ΥΠΟ υπό, πρόθεση
ΥΦΗ υφή (η), ύφανση, διάταξη, κατασκευή
ΥΨΗ ύψη, πληθ. του ύψος (το)

Φ (18)

ΦΑΕ	φάε, τ. ρήμ. τρώ(γ)ω
ΦΑΙ	φαΐ (το), τροφή, φαγητό
ΦΑΝ	τ. ρήμ. τρώ(γ)ω
ΦΑΞ	(το), τηλεμοιοτυπικό μηχάνημα ή έγγραφο, άκλ.
ΦΑΣ	τ. ρήμ. τρώγω
ΦΑΩ	φάω, τ. ρήμ. τρώγω
ΦΕΙ	φεί , το γράμμα φι
ΦΕΥ	φευ, επιφ. αχ, αλίμονο
ΦΙΕ	φίε (το), φέουδο, άκλ.
ΦΙΝ	(το), μικρό ιστιοφόρο σκάφος, άκλ.
ΦΙΞ	επίθ., ορισμένος , απαράλλακτος, άκλ.
ΦΙΣ	(το), ρευματολήπτης, άκλ.
ΦΟΡ	θέση παίκτη σε αθλήματα, άκλ.
ΦΟΥ	φου, το γράμμα φ
ΦΤΩ	αντί φτύνω, (-είς. -εί..) μόνο σε ενεστώτα
ΦΥΕ	φύε, τ. ρήμ. φύω
ΦΥΩ	φύω, εκφύω, συντελώ στο να φυτρώσει κάτι, μόνο στον ενεστώτα και τον παρατατικό
ΦΩΣ	(το), λάμψη, μέρα, όραση

X (15)

- ΧΑΗ** χάη, πληθ. του χάος (το), το άπειρο του διαστήματος
ΧΑΙ χái, αναβαθμισμένος κοινωνικά, ψυχικά, άκλ.
ΧΑΝ τίτλος ηγεμόνα των Μογγόλων και των Τούρκων, άκλ.
ΧΑΦ θέση παίκτη στο ποδόσφαιρο, άκλ.
ΧΕΕ χέε, τ. ρήματος χέω, χύνω
ΧΕΙ χεί, το γράμμα χ
ΧΕΩ χέω, χύνω, αφήνω να ρεύσει
ΧΙΚ φράση «δεν έχει χικ μικ», όχι αντιρρήσεις
ΧΙΤ (το) μουσική επιτυχία, άκλ.
ΧΟΗ χοή (η) σπονδή, θυσία
ΧΟΛ (το), προθάλαμος, διάδρομος, άκλ.
ΧΟΠ ρυθμικό επιφώνημα
ΧΟΥ χου, 1. τ. γεν. εν. του χούς (ο) 2. το γράμμα χ
ΧΡΩ δοτ. του χρωσ (ο), το δέρμα, φράση «εν χρω κεκαρμένος», κουρεμένος σύρριζα
ΧΩΛ (το), χολ, βλ. λ.

Ψ (6)

ΨΕΙ ψει, το γράμμα ψ

ΨΕΣ 1. εψές, χθες το βράδυ 2. πληθ. του ψη (η), ψυχή

ΨΗΣ γεν. εν. του ψη (η), ψυχή

ΨΙΤ κλητικό επιφ.

ΨΟΥ ψου, το γράμμα ψ

ΨΩΝ γεν. πληθ. του ψη (η), ψυχή

Ω (17)

- ΩΑΣ** ώας, γεν. του ώα (η), περιθώριο χειρογράφου
ΩΔΗ ωδή (η), άσμα, λυρικό ποίημα, σύστημα τροπαρίων
ΩΕΣ ώες, πληθ. του ώα (η), περιθώριο χειρογράφου
ΩΘΩ ωθώ, σπρώχνω, απομακρύνω
ΩΚΥ ωκύ, ουδ. επιθ. ωκύς, -εία, -ύ, ταχύς
ΩΜΑ ωμά, 1. πληθ. ουδ. του επιθ. ωμός, -ή, -ό 2. επίρρημα
ΩΜΕ 1. ωμέ, κλητ. εν. του ωμός 2. ώμε, κλητ. εν. του ώμος (ο)
ΩΜΗ ωμή, θηλ. επιθ. ωμός, -ή, -ό
ΩΜΟ 1. ωμό, ουδ. ωμός, -ή, -ό 2. ώμο, αιτ. εν. του ώμος (ο)
ΩΟΝ ωόν (το), αυγό
ΩΟΠ ωόπ, ναυτικό κάλεσμα, επιφώνημα
ΩΟΥ ωού, γεν. εν. του ωόν (το)
ΩΡΑ ώρα (η)
ΩΡΕ ωρέ, επιφ. μωρέ, βρέ
ΩΣΗ ώση (η), ώθηση
ΩΤΑ ώτα, πληθ. του ους (το) (του ώτος τα ώτα των ώτων), αυτί
ΩΩΝ ωών, 1. γεν. πληθ. του ωόν (το), βλ .λ. 2. γεν. πληθ. του ώα (η), περιθώριο χειρογράφου

ΣΥΝΤΜΗΣΕΙΣ

<u>Συντομογραφία</u>	<u>Επεξήγηση</u>
αιτ.	αιτιατική
ακλ.	άκλιτο
αντων.	αντωνυμία
αριθ.	αριθμός
αρσ.	αρσενικό
βλ.λ.	βλέπε λήμμα
γεν.	γενική
δοτ.	δοτική
εν.	ενικός
επιθ.	επίθετο
επιρρ.	επίρρημα
επιφ.	επιφώνημα
ερωτημ.	ερωτηματική
θηλ.	θηλυκό
ιδιωμ.	ιδιωματικός
κ.	και
κλητ.	κλητική
κρητ.	κρητική
κτητ.	κτητική
ον.	ονομαστική
ουδ.	ουδέτερο
παρατ.	παρατατικός
προθ.	πρόθεση
προσ.	προσωπική
προστ.	προστακτική
ρημ.	ρήματος
συνδ.	σύνδεσμος
τ.	τύπος

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. **Μέγα Λεξικόν της Ελληνικής Γλώσσης**, Δ. Δημητράκος 1953
2. **Λεξικό της Κοινής Νεοελληνικής**, Ίδρυμα Μ. Τριανταφυλλίδη, 1998
3. **Λεξικό της Νέας Ελληνικής Γλώσσας**, Γ. Μπαμπινιώτης 1998 και αναθεωρημένες εκδόσεις 2005, 2012 και 2019
4. **Λεξικό για το Σχολείο και το Γραφείο**, Γ. Μπαμπινιώτης, Γ΄ Έκδοση 2012
5. **Χρηστικό Λεξικό**, Ακαδημία Αθηνών 2014
6. **Ετυμολογικό λεξικό της κοινής Νεοελληνικής**, Ν. Ανδριώτης 2001
7. **Επιτομή του λεξικού της μεσαιώνικης ελληνικής δημόδους γραμματείας 1100-1669**, τόμοι I,II (ΕΚΔ. 2001 -2004)
8. **Νεοελληνική Γραμματική της Δημοτικής**, Ίδρυμα Μ. Τριανταφυλλίδη 2002
9. **Λεξικό της Εγκυκλοπαίδειας ΠΑΠΥΡΟΣ – ΛΑΡΟΥΣ – ΜΠΡΙΤΑΝΙΚΑ**, έκδοση 1996
10. **Επίτομον Λεξικόν της Ελληνικής Γλώσσας**, εγκυκλοπαίδεια ΝΟΜΠΕΛ, 1969